

POC ELA ŠKOLA U OPC INI LUPAK

miercuri, 07 octombrie 2015

Nekima na žalost, drugima s uzbu enjem, nakon ljetnog tromjese nog raspusta, 14. se rujna školski zvon i ponovno uo diljem zemlje daju i do znanja u enicima da je škola opet po ela.

U

op ini Lupak malešanima su svoja vrata otvorile etiri osnovne škole i vrti i u selima Lupak, Klokoči Ravnik i Vodnik te dvije gimnazije (školski ciklus od petog do osmog razreda) u Lupaku i Klokoči u. Prije samog otvorenja školske godine u ovoj op ini u estalila se tradicija održavanja jutarnje Svetе mise za sve u enike školske i predškolske dobi, tako da od prvoga dana malešani polaze u susret svojim u iteljima i profesorima okrepljeni svetim duhom. Mise su slavili župnici Marijan Tjinkul, kojemu pripadaju župa Lupak i filijala Ravnik te Petar Dobra, koji se brine o župi Klokoči i filijali Vodnik.

190

je sveukupan broj upisanih u enika i polaznika vrti a u navedenim školama. Na žalost, ovaj broj je iz godinu na godinu sve manji i manji. Jedan od razloga jest drasti ni pad nataliteta u našim krajevima, a kao drugi faktor možemo navesti znatno preseljavanje mlađih obitelji s djecom u razvijenije zapadne zemlje, radi poboljšanja svojih životnih ekonomskih uvjeta.

Po

broju rasporeivanja upisanja u enika u svakoj od ovih škola, najbolje stoje stvari u Osnovnoj školi Lupak. Ovdje su se ove godine upisali 24 u enika u prva etiri razreda i ak 49 u enika u gimnazijalni ciklus, dok je u susjednoj Klokoči koj školi upisano 18 u enika od prvog do etvrtog razreda i samo 38 gimnazijalaca. U ostalim dvjema školama op ine imamo: 22 u enika u Ravniku i samo 11 u enika u Vodniku.

Situacija

nije ohrabruju a ni u vrti ima. I ovdje Lupak stoji nešto bolje od ostalih s 12 djece. Slijedi Ravnik s devet djece, Klokoči sa sedam malešana, dok u Vodniku ove godine ne e biti ni jednoga.

Prije

etiri godina bili smo svjedoci ukinu a gimnazijalnog ciklusa škole u Ravniku te premještanja njezinih u enika u škole iz Lupaka i Klokoči a. To se može dogoditi i drugim našim školama bude li se trend oticanja broja u enika i dalje nastavio. I to, unato dobrostoje im zgradama, koje su gotovo sve obnovljene u zadnjem vremenu te mogu pružiti u enicima povoljne uvjete za u enje u svim vremenskim uvjetima te u svako vremensko doba. Prijetnja viri, pak, iz kuta samoga zakona odgoja i obrazovanja Republike Rumunske, koji dopušta da se škole zatvaraju u slu aju da imaju manje od 200 u enika. U takvim situacijama rješenje jest njihova komasacija u jednu središnju, pod uvjetom da ova doti na ispunji broj ane zahtjeve navedene u zakonu. Ta brojka bi, kona no, ekonomski opravdala financijske napore rumunskskog Ministarstva odgoja i obrazovanja!

Taj

isti zakon, me utim, u svom prijašnjem izdanju, sve do 2011. godine, dopuštavao je da se nastavni proces u školama odvija ili integralno na rumunjskom jeziku ili, ukoliko bi se to zahtjevalo, djelomi no na jeziku etni kih manjina.

Dvojezi na nastava bila bi veoma korisna našim u enicima, dapa e onim najmla im, jer bi ublažila tranziciju prema rumunjskom jeziku, ukoliko smo mi, Hrvati, Karaševci skupina koja živi u kompaktnom prostoru te u prvim godinama našeg postojanja govorimo, doma ili u bliskom okruženju, pretežito hrvatskim mater-njim jezikom.

Pored

toga, škole etni kih manjina ne moraju ispuniti navedene broj ane uvjete, pa ne bismo trebali biti zabrinuti u vezi njihova zatvaranja. Ali, umjesto da su prihvatile dvojezi ni proces nastave, naše su je škole odbacile. U svim spomenutim školama nastava se odvija na rumunjskom jeziku iako u podruju u kojem one djeluju živi nešto više od 90 posto hrvatskog pu anstva.

Tužno,
ali baš onaj etni ki štit rumunjskog zakona ne djeluje u našoj sredini!

Nakon

2011. navedeni zakon obrazovanja doživio je neke promjene, u smislu da nema više dvojezi nosti u nastavi. Postoji nastava na rumunjskom ili nastava na jeziku priznatih etni kih manjina. Problem je ozbiljan jer ve ina roditelja u našoj sredini ne e prihvatići nastavu iskljuivo na hrvatskom jeziku pod izgovorom da njihova djeca moraju imati solidno znanje i rumunj-skog jezika ukoliko žele dalje studirati ili, naprsto, integrirati u društvu rumunjskih govornika.

Stoga,
škole e nam i dalje biti...rumunjske!

Od

svega ovoga proizlazi da, ukoliko hoemo dalje imati funkcionalne škole u lupa koj opini valja uzeti u obzir nekoliko opcija. Stopiranje trenda opadanja našeg pu anstva! Za to mora proraditi naša svijest i želja za konstantnu, pa ak (zašto ne?) akceleriranu reprodukciju novih naraštaja – što (budimo realni!) ne e biti sluaj u skoroj budunosti! Drugo rješenje bilo bi hitni povratak svih mladih obitelji s djecom iz inozemstva, u vjeri da e se ekonomsko stanje naše države znatno popraviti utoliko da ne e više trebati ikada razmišljati o ponovnom odlasku – što me vu e na zakljuak da je prva varijanta u puno veo mjeri ostvarljiva! Ima ak i nešto tre e... Gledaju i televizor ovih dana sinulo mi je da, bez ikakvih problema, možemo popuniti prazne klupe naših škola izbjeglicama s Istoka, jer njih ima, kako sam primjetio, (hvala Bogu ili Allahu!), dosta! Jedino što u Rumunjsku, izgleda, ne žele ak ni oni!

Ipak,
ostaviti šalu na stranu, što biste rekli o ponovnom uvoenju dvojezi ne nastave?

O

tome emo, pak, drugi put...

Daniel Lucacela